

ПОСТАНОВА № 2380н90

ПЛЕНУМУ ВЕРХОВНОГО СУДУ УРСР

від « I » червня 19 90р.

Пленум Верховного Суду УРСР під головуванням

Голови Верховного Суду УРСР —

Якименка О.Н.

В.О.
з участю Прокурора УРСР —

Прика В.М.

при секретарі Пленуму,
члені Верховного Суду УРСР —

Маляренку В.Т.

розглянув протест Прокурора УРСР по
справі Калинець І.О.

Вироком Львівського обласного суду від 2 серпня 1972 р.

КАЛИНЕЦЬ Ірина Онуфріївна, 1940 року народження, українка,
з вищою освітою, несутима, працювала вихователькою групи
продовженого дня середньої школи № 31 м.Львова, мешканка
м.Львова, —

засуджена за ч.І ст.62 КК УРСР на 6 років позбавлення волі з
засланням на 3 роки.

Ухвалою судової колегії в кримінальних справах Верховного
Суду УРСР від 5 вересня 1972 р. вирок залишено без змін.

Калинець визнана винною у тому, що вона на протязі з
1965 р. по січень 1972 р. внаслідок націоналістичних переконань,
з метою підризу радянської влади займалась самостійно виготов-
ленням, а також зберіганням переданої їй іншими особами і
розповсюдженням антирадянської літератури, проводила антирадян-
ську агітацію в усній формі.

Зокрема, Калинець виготовила, зберігала, розповсюджувала
літературу, а також допускала в усній формі висловлювання, в
яких поширювались клеми на радянський державний і суспільний
лад, національну політику СРСР, діяльність державних установ і
органів правосуддя, стверджувалось, що Україна
повинна бути самостійною, незалежною і не входити до складу СРСР.
Крім того, Калинець виступала на захист подібних їй однодумців
і стверджувала, що в капіталістичних країнах українцям живеться
краще, ніж в нашій країні.

В протесті поставлено питання про скасування судових рішень
та закриття справи за відсутністю в діях засудженої складу злочину.

Заслухавши доповідь члена Верховного Суду УРСР Драги В.П., прокурора, підтримавшого протест, перевіривши матеріали справи, Пленум вважає, що протест підлягає задоволенню.

Калинець в судовому засіданні винною себе не визнала і показала, що вилучені у неї окремі літературні твори не являлись по своєму змісту антирадянськими, подібної літератури вона не розповсюджувала і не поширювала в усній формі наклепницьких вигадок, що порочать радянський державний та суспільний лад.

Обвинувачення Калинець обгрунтовано частково її показаннями, даними, що містяться в протоколах вилучення і огляду літератури, а також в показаннях свідків Синьокого, Коляса, Чубая та інших свідків.

Але, як вбачається із аналізу цих доказів, ті думки, які наводились в письмових творах, а також погляди, що поширювались Калинець в усній формі, містили критику іноді навіть різкого характеру окремих негативних сторін радянського державного та суспільного ладу, деформованих проявів національної політики, незадовільних умов життя українського народу і інших вад радянської дійсності, котрі мали місце на той період.

Одночасно в них стверджувалось, що з метою зміни на краще умов життя на Україні вона повинна стати самостійною, суверенною і незалежною від СРСР державою.

Вищенаведені докази в їх сукупності свідчать про те, що в подібних поглядах і міркуваннях не було закликів до підризу, повалення чи послаблення радянської влади.

Отже, в діях Калинець відсутній склад злочину, за який її засуджено.

Керуючись ст.ст.393, 394 КПК УРСР, Пленум Верховного Суду УРСР, -

п о с т а н о в л я є :

Протест Прокурора УРСР задовольнити.

Вирок Львівського обласного суду від 2 серпня 1972 р. та ухвалу судової колегії в кримінальних справах Верховного Суду УРСР від 5 вересня 1972 року відносно Калинець Ірини Онуфріївни скасувати, а кримінальну справу на підставі п.2 ст.6 КПК УРСР закрити за відсутністю в її діянні складу злочину.

Г о л о в а

Верховного Суду УРСР

О.Н.Якименко

Секретар Пленуму,
член Верховного Суду УРСР

В.Т.Маляренко